

DABSTINENTIA

det nam si uim intulerit, nihilominus permanebit ibidem, unde sic exire compulerit. neque tamen parum referre putabit si corpore impingua do sibi carcerem confirmauerit durioré. Cauebit enim ne sensus eiusq; uoluptas si inualecat animam profundius in corpus immergat. Profecto si sensuum actiones puram animi actionem non impedirent. qd nam graue foret esse in corpore dum motiones quæ per corpus fiunt minime patiaris. quo enim modo iudicares. diceresq; quod passus fueris nisi & patiaris. nisi & præsens his existeres quæ pati ebaris. Intellectus quidē penes seipsum esto, et si nos penes ipsum minime simus. qui at ab intellectu digreditur ibi iam est quo est transgressus discurrensq; sursum atque deorsum attētiore pceptiōis cui usdam studio. illic iam adest ubi pceptio ipsa peragitur, nedum qui ad experiētiā sensibilibium descendit, & per facultatē irrationalē agit. possit interea quæ secundum mētē sunt cōtemplari sincere. nec illi etiam qui duas nobis attribuunt animas geminas quoque nobis attētiōnes simul habere permittūt. Alioquin duo aīalium coniugia effecissent. Fieri posset altero ad alia intēto. ut alterum sibi alterius opera minime uendicaret. Sed quid nam oporteret passiōes corporeas eneruare, ab eis que mori, idque quotidie meditari. si possemus secundum intellectum agere coniuncti mortalibus absque intellectus inspectione ut aliquis declarauit. Intellectus enim uidet. intellectus audit. At si luxuriose comedens uinumque ingurgitans suauissimum potes interea diuinis incumbere, cur non frequenter es in diuinis dum humanis ihæres, eaq; congressu perpetras, quæ dictu etiam honesta non sunt. ubique enim pueri ipsius qui nobis inest perturbatiōnes sunt. & quia turpes, ideo ad eas contemplator distrahi nequit. & interim contemplari. ubi enim sensus animaduersiōque eiusmodi illinc ipsum abest intelligibile & quo magis facultas excitatur ratione carens, eo longius abest intelligentia. fieri nanque non potest ut aliquis huc atque illuc delatus hic simul sit atque ibi. non enim parte nostrum. sed toto attentiones effecimus

De abstinentia.

U Ir autem cautus & qui naturæ ueneficia suspicatur, cognoscitque naturam corporis quemadmodum uidelicet instrumenti more ad animi uires cōtemperatū est. intelligit sane quantum passio sonare parata est uelis nolisue, quotiens

imms

PORPHYRIUS.

ab externis pulsatur corpus pulsatioque in perceptionem peruenit. perceptio enim ipsa animaduersioque sonus ipse est. Fieri uero non potest ut anima sonet quidem, nisi tota conuersa sit ad sonum & oculum praesidentem ad hoc ipsum direxerit.

Quando uero sublata multorum indigentiae causa fuerit liberatioque fuerimus eorum copia quae intromittitur in corpus & eorum pondere iam leuati. Tunc animi oculus a fumo fluctuque corpeo foras emicat, neque commemoratio neque demonstratio iam indiget ob naturale sui solertiae oculi nesciam.

Præterea usus carniū ad sanitatem minime confert, sed sanitatem potius impedit. quonia per quae recuperatur sanitas, per eadem perseuerat. recuperatur autem per uictum tenuissimum & carnibus abstinentem, quapropter & hoc sanitas conseruatur. Quod si ad milonis robur aialium abstinentia minus confert, certe neque roboris augmento opus est philosopho. si modo contemplantur est, neque actionibus seipsum & incontinentiae deditur conseruare profecto sanitatem decet non mortis quidem metu, sed potius ne a bonis contemplatione proficisceribus arceamur. Conseruat autem maxime sanitatem imperturbatus animi status cogitationisque dispositio ad ipsum quod uere est exposita. Multum enim uigoris ad corpus inde redundat quemadmodum experientia nostri familiares comprobauerunt. adeo, ut dolores iuncturarum pedum simul manuumque acerrimos annosque integro octo uectari ab alio compellentes simul expulerint cum pecuniarum rerumque in curia externarum studioque ad diuinitatem prorsus iactato. simul igitur pecunias atque curas morbumque corporis expulerunt. Ex quo apparet plurimum immo totum ad sanitatem conferre certum quondam animi habitum atque statum conducit & plurimum tenuis ad idem uictus & parcus. Si autem oportet nos nihil ueritos ueritatem libere confiteri non datur aliter finem consequi nisi quandoque deo si dictu fas est affigamur atque euellamur a corpore oblectamentisque corporeis. quippe cum salus ipsa nobis non per nudum uerborum rationumque auditum, sed per opera comparetur, non aliter iquam deo copulari possumus quam per purissimam abstinentiam, neque etiam uidelicet alicui particulari deo nedum ipsi deo omnibus praesidenti superque naturam etiam incorpoream simpliciter existenti. qui quanto caeteris simplicior est & purior sufficientiorque & a materia longe semotior tanto puriorem esse oportet animum eo aliquando fruiturum.

Ex secundo libro porphyrii
De sacrificiis & diis atque daemionibus.

Primi